

Frasalva 23 do Janeiro 1963

Gr. An. Ricardo Carballo Calero
Guaya

Meu querido mestre e amigo: Fai apenas un bocatiño de tempo chegou-me nunha carta de Ramón Piñeiro unha nova pra min de infunda alegría; a da possibilidade polo menos e quizais seguramente, pra min certa e desciada, de ru-
vir Vde á cadeira de Sant. Xago de Compostela que parís creado pro maxiste-
ria de Vde. Canto tivera nova das curiaturas peores derequida en Vde. É esta
carta trouxeme todos os queiros.

Eu tropes aínda e mi estón magada pola doenza e despidida Louza e
cruel cal non espereí ni nunha do Vicente Risco. Sou un tres meros de ro-
frives que houberan feito moanias do home mais forte. O espírito do doente
está axudado pola vexitancia e heróica labrega de dous médicos. Un o
carión ganaronlle a morte por milímetros e segundos. Fai días descubriure
o que se agardaba: o cancro. No pior do intestino. Día 18 foi levado a un
Sandoiro e operado pra dar saída a humores e excrementos. Días inque-
dos e tristes e tamén durcure xialo e espíriute. Eipi car bariles reras
e os libros coído volitar un pouco o meu zen. Uprimado sempre por
a chegada da dura nova.

Si pra a axromada sae seu I volume será boa primavera. Garcia
Sabell anda corrixindo as probas dos seus Ensaios. É que ben logo o novo
vol do furoiro xaneiro doure tres treitos!. Saídos de Fita pra Vdes e
meus saídos e lembranzas pra a sua dona - G. B. R - e Leles e boas ra-
nhas. Sempre vello amigo con abertas
Ramón Otero Pedrayo